

عنوان مقاله:

ارزیابی انطباق پروتکل وابسته بهفرد در تعیین نقطه شکست ضربان قلب در دختران جوان غیر فعال

محل انتشار:

اولین همایش ملی فیزیولوژی ورزشی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

معرفت سیاه کوهیان - عضو هیات علمی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

مهدی پلوانی - مدرس مرکز علمی کاربردی فرماندهی انتظامی استان اردبیل

خلاصه مقاله:

در بررسی ارتباط بین بار کار و زمان، نقطه ی شکست ضربان قلب (HRDP) به عنوان ملاکی برای برنامه ریزی شدت تمرین مورد استفاده قرار می گیرد. هدف: تحقیق حاضر با هدف ارزیابی انطباق پروتکل وابسته به فرد با روش مبنا در تعیین نقطه ی شکست ضربان (HRDP) دختران جوان غیر فعال به اجرا در آمد. روش: تعداد ۱۴ نفر از دختران جوان غیرفعال به عنوان آزمودنی (سن $21 \pm 2/65$ سال، قد $161/57 \pm 5/28$ سانتیمتر، وزن $48/88 \pm 59/71$ کیلوگرم، و حداکثر اکسیژن مصرفی $33/35 \pm 1/26$ میلی لیتر/ کیلوگرم / دقیقه) انتخاب و مورد ارزیابی قرار گرفتند. HRDP آزمودنی ها با استفاده از دستگاه تجزیه و تحلیل گازهای تنفسی به عنوان روش مبنا و پروتکل وابسته به فرد تعیین شد. برای ثبت لحظه به لحظه منحنی عملکرد ضربان قلب (HRPC) از دستگاه تله متری استفاده شد. برای پردازش داده ها و تعیین انطباق بین روش مبنا و پروتکل وابسته به فرد، از مدل گرافیکی بلاند-آلتمن و روش آماری Intraclass Correlation (ICC) استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد پروتکل وابسته به فرد با روش مبنا انطباق بالایی دارد ($ICC = 0.9443$; $CI = -16.5$ to $+37.5$ b/min). نتیجه گیری: بر اساس نتایج میتوان گفت که در تعیین HRDP، پروتکل وابسته به فرد، با روش مبنا انطباق بالایی دارد و می توان برای تعیین HRDP استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

نقطه ی شکست ضربان قلب (HRDP)، پروتکل وابسته به فرد، انطباق، آستانه بی هوازی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1510556>

